

Kerkbrief

18 juli 2021
5^e zondag van de zomer

Aan de dienst werken mee

Voorganger:	Ds. H. van Essen (Zetten)
Organist:	Franske Veltkamp
Ouderling van dienst:	Frits Mandersloot
Diaken van dienst:	Trea Esmeijer
Lector:	Marian Jansen
Camera, geluid:	Theo Overduin
PowerPoint	Theo Overduin
Koster:	Freek Kleiboer

Protestantse Gemeente
Bathmen-Okkenbroek

ORDE VAN DIENST

INTREDE

Muziek

Intredelied Lied 217 : 1, 2 en 3

1 De dag gaat o - pen voor het woord des He - ren,
zon die wij zoe - ken, kracht die wij ont - be - ren,
bron die wij ho - ren als wij tot Hem ke - ren,
vroeg in de mor - gen.

2. Voor wij bestonden, riep Hij ons bij name,
voor wij ontwaakten en ter wereld kwamen,
zag Hij ons aan en bracht Hij ons tezamen,
God onze Vader.
3. Door U geschapen om uit U te leven;
hartslag en adem hebt Gij ons gegeven,
land waar wij wonen, licht waarnaar wij streven,
oorsprong en toekomst.

Bemoediging – door de ouderling van dienst

o: Onze hulp is in de naam van de EEUWIGE

a: DIE HEMEL EN AARDE GEMAAKT HEEFT

o: die trouw blijft tot in eeuwigheid.

a: EN NIET LOSLAAT HET WERK VAN ZIJN HANDEN.

Gebed van toenadering besloten met:

o: Vernieuw ons naar het beeld van Jezus Christus

**a: OPDAT WIJ WAARLIJK UW KINDEREN MOGEN ZIJN
EN U MOGEN LIEFHEBBEN EN DIENEN
MET AL ONZE KRACHTEN.
AMEN.**

Lied 217 : 4 en 5

4. Wilt Gij vandaag en tot het eind der dagen
ons doen en laten zuiveren en dragen,
dan stijgt de vreugde van uw welbehagen
in onze wereld.

5. Aan U ons loflied: glorie aan de Vader,
dank aan de Zoon die ons bestaan aanvaardde,
zijn Geest geleide ons en onze aarde
naar de voltooiing.

Groet door de voorganger

v: De vrede van de Heer is met u!

a: ZIJN VREDE IS OOK MET U.

v: Wenst elkaar de vrede.

Gebed

Lied 146c : 1 en 4

1 Al-les wat a-dem heeft lo-ve de Here,
zing-e de lof van Is-raëls God!
Zo-lang ik hier in het licht mag ver-ke-ren,

roem ik zijn lief-de en prijs mijn lot.
 Die lijf en ziel-ge-scha-pen heeft
 wor-de ge-loofd door al-wat leeft.
 Hal-le - lu - ja! Hal -le-lu - ja!

- 4 Hij is 't, die hemelen, zeeën en aarde,
 die al wat is tot aanzijn riep,
 de enige God die zijn macht openbaarde, -
 Hem is gehoorzaam wat Hij schiep.
 Hij, die het al heeft in zijn hand,
 houdt ook ons zwak geloof in stand.
 Halleluja! Halleluja!

DE HEILIGE SCHRIFT

Gebed tot de Geest

Lezing OT Jona 1 : 1 – 16, eigen vertaling

1. Op een dag sprak de EEUWIGE tot Jona, de zoon van Amittai:
2. “Sta op, ga naar Nineve, de grote stad, en preek tegen haar, want haar kwaad is opgestegen voor mijn aangezicht”.
3. Jona stond op om te vluchten naar Tarsis, weg van het aangezicht van de EEUWIGE.
 Hij daalde af naar Jafo, vond een schip dat naar Tarsis ging, betaalde de prijs voor de overtocht en daalde in haar af om mee naar Tarsis te gaan, weg van het aangezicht van de EEUWIGE.
4. Maar de EEUWIGE wierp een sterke wind op de zee zodat er een grote storm op de zee kwam en het schip dreigde te breken.

5. De zeelieden vreesden en schreeuwden ieder naar zijn eigen God en zij wierpen de vaten die in het schip waren in de zee om ruimte te maken voor hen.
Maar Jona was afgedaald onder in het schip en hij was in een diepe slaap gevallen.
6. De kapitein kwam naar hem toe en zei tot hem:
“Hoe kun je zo diep slapen?
Sta op en roep tot jouw God;
misschien denkt die God aan ons, zodat we niet vergaan”.
7. Zij zeiden tegen elkaar: “Laten we het lot werpen, opdat we zo weten door wie dit kwaad ons overkomt”.
Zij wierpen het lot en het lot viel op Jona.
8. Zij zeiden tot hem:
“Vertel toch aan ons door wie dit kwaad ons overkomt.
Wat is jouw taak en waar kom je vandaan?
Wat is jouw land en van welk volk ben jij?”
9. Hij zei tot hen: “Ik ben een Hebreëer en ik vrees de EEUWIGE, de God van de hemelen, die de zee en het droge land gemaakt heeft”.
10. Toen vreesden de mannen met grote vrees en zij zeiden tot hem: “Hoe kun je dat doen?”
De mannen wisten dat hij op de vlucht was voor het aangezicht van de EEUWIGE, want dit had hij aan hen verteld.
11. Zij zeiden tot hem:
“Wat moeten wij met jou opdat de zee ons met rust laat?”
Want de zee werd steeds onstuimiger.
12. Hij zei tot hen: “Neem mij op en werp mij in de zee, zodat de zee jullie met rust laat, want ik weet dat door mij deze grote storm jullie treft”.
13. Maar de mannen roeiden om terug te keren naar het droge land.
Zij waren er echter niet toe in staat, want de zee werd steeds onstuimiger tegen hen.
14. Toen riepen zij tot de EEUWIGE en zeiden:
“Ach, EEUWIGE, laten ons toch niet vergaan vanwege deze man

en reken ons geen onschuldig bloed aan.

U, EEUWIGE, laat gebeuren wat u wilt”.

15. En zij namen Jona en wierpen hem in de zee.
Toen hield de zee op met woeden.
16. De mannen vreesden de EEUWIGE met grote vrees
en zij brachten een offer aan de EEUWIGE
en zij deden geloften.

Psalm 136 : 1, 3 en 13

1 Loof de Heer, want Hij is goed,
trouw in al - les wat Hij doet.
Want zijn goe - der - tie - ren - heid
zal be - staan in eeu - wig - heid.

3. Loof Hem die de hemel schiep,
zijn verstand is grondloos diep.
Hij bereidde zee en land.
Eeuwig houdt zijn liefde stand.
13. Aan de God des hemels zij
eer en dank en heerschappij,
want zijn goedertierenheid
zal bestaan in eeuwigheid.

Lezing OT Jona 2 : 1 - 3 : 3

eigen vertaling

Jona 2

1. De EEUWIGE beschikte een grote vis om Jona op te slokken.
Jona was drie dagen en drie nachten in het binnenste van de vis.

2. En Jona bad tot de EEUWIGE zijn God vanuit het binnenste van de vis.
3. 'In mijn nood riep ik de EEUWIGE aan en hij antwoordt mij. Uit het rijk van de dood schreeuwde ik om hulp – u hoort mijn stem!
- 4 U slingerde mij de diepte in, naar het hart van de zee. Door kolkend water was ik omgeven, zwaar sloegen uw golven over mij heen.
- 5 Ik dacht: Verstoten ben ik, verbannen uit uw ogen. Zal ik eens opnieuw uw heilige tempel aanschouwen?
- 6 Het water steeg tot aan mijn lippen, De watervloed omsingelde mij, het zeewier was om mijn hoofd gebonden.
- 7 Naar de diepte, waar de bergen oprijzen, daalde ik af in de aarde, haar grendels sloten zich voorgoed achter mij. Maar u trok mij levend uit het verderf omhoog, EEUWIGE, mijn God!
- 8 Toen mijn levensadem mij verliet dacht ik aan u, EEUWIGE, en mijn gebed kwam tot u in uw heilige tempel.
- 9 Zij die armzalige afgoden vereren, verlaten u, hun helper.
- 10 Maar ik, met dankzegging zal ik u offers brengen; Wat ik beloofd heb, zal ik doen. Het is de EEUWIGE die redt!'
11. En de EEUWIGE sprak tot de vis en hij spuugde Jona uit op het droge land.

Jona 3

1. De EEUWIGE sprak voor de tweede keer tot Jona:
2. "Sta op, ga naar Nineve, de grote stad, en preek tegen haar

de boodschap die ik tot je spreek”.

3. Toen stond Jona op en ging naar Nineve,
overeenkomstig het woord van de EEUWIGE.

Psalm 139 : 1 en 5

1 Heer, die mij ziet zo - als ik ben,
die - per dan ik mij - zelf ooit ken,
kent Gij mij, Gij weet waar ik ga,
Gij volgt mij waar ik zit of sta.
Wat mij ten diep - ste houdt be - wo - gen,
't ligt al - les o - pen voor uw o - gen.

5. Al nam ik voor mijn vlucht te baat
de vleugelen van de dageraad,
al woonde ik aan de verste zee,
uw hand gaat altijd met mij mee.
Waar ik de vleugels uit zou spreiden,
Gij houdt mij vast, Gij blijft mij leiden.
14. Doorgrond, o God, mijn hart; het ligt
toch open voor uw aangezicht.
Toets mij of niet een weg in mij,
mij schaadt en leidt aan U voorbij.
O God, houd mij geheel omgeven
en leid mij op de weg ten leven.

Lezing NT Marcus 1 : 16 – 20 NBV

- 16 Toen Jezus langs het Meer van Galilea liep, zag hij Simon en Andreas,
de broer van Simon, die hun netten uitwierpen in het meer;
het waren vissers.
- 17 Jezus zei tegen hen: 'Kom, volg mij!
Ik zal van jullie vissers van mensen maken.'
- 18 Meteen lieten ze hun netten achter en volgden hem.
- 19 Iets verderop zag hij Jakobus, de zoon van Zebedeüs,
en zijn broer Johannes, die in hun boot bezig waren met het
herstellen van de netten,
- 20 en direct riep hij hen. Ze lieten hun vader Zebedeüs met de
dagloners achter in de boot en volgden hem.

Lied 339a

U komt de lof toe, U het ge-zang,
U al - le glo - rie, o Va - der,
o Zoon, o hei - li - ge Geest
in al - le eeu - wen der eeu - wen.

Verkondiging

Orgelspel

Lied 704

1 Dank, dank nu al - len God
met hart en mond en han - den,
die gro - te din - gen doet
hier en in al - le lan - den,
die ons van kinds-been aan,
ja, van de moe - der - schoot,
zijn va - der - lij - ke hand
en trou - we lief - de bood.

2. Die eeuwig rijke God
moge ons reeds in dit leven
een vrij en vrolijk hart
en milde vrede geven.
Die uit genade ons
behoudt te allen tijd,
is hier en overal
een helper die bevrijdt.

3. Lof, eer en prijs zij God
die troont in 't licht daarboven.
Hem, Vader, Zoon en Geest
moet heel de schepping loven.
Van Hem, de ene Heer,
gaf het verleden blijk,

het heden zingt zijn eer,
de toekomst is zijn rijk.

GEBEDEN EN GAVEN

Dankzegging en voorbede

Stil gebed

besloten met het Onze Vader

Diaconale mededeling - door de diaken van dienst

- **Diaconie en kerkvoogdij**
- **Bloemen voor zieken;**
- Deze collecte is bestemd voor onze eigen diaconie, onderdeel bloemen voor zieken. Op zondagmorgen staan we stil bij diegenen die in het ziekenhuis verblijven of verbleven hebben, tobben met een handicap of een chronische aandoening. Een klein beetje extra aandacht zal deze mensen zeer zeker goed doen. Om dit werk mogelijk te maken vragen wij uw financiële steun zodat wij hen het gevoel kunnen geven er gewoon bij te horen.

UITTREDE

Slotlied "Ga dan op weg", melodie Lof zij de Heer (Lied 868)

1. Ga dan op weg en laat hoop en verwachting je leiden,
ook al zijn pijn en verdriet door geen mens te vermijden.
Wees niet bevreesd,
ga en vertrouw op de Geest
die je van angst zal bevrijden.
2. Ga dan op weg en ontmoet op de reis medemensen.
Geef aan een ieder al wat jij jezelf toe zou wensen.
Dan, onder het gaan,
zul je de ander zien staan
en overschrijd je je grenzen.

3. Ga dan op weg en schud af al je twijfels en zorgen.
Ga en ontdek, wat vandaag nog voor jou is verborgen.
Houd op het licht
altijd je ogen gericht.
Dat zal je kracht zijn voor morgen.

Zending en zegen beantwoord met Lied 431c

Muziek

De bloemengroet gaat naar

Fam. Bieleman, *Het Bivank 21*